

[Ole Espersen]

genting. Det skal jeg ikke bebrejde hr. Bernhard Baunsgaard, for hr. Bernhard Baunsgaard var ikke ordfører – Det Radikale Venstre havde en anden ordfører. Men holdningen var sådan over for det, der krævede en indsats fra vores side, at vi måtte konstatere, at der ikke var noget flertal i Folketinget for at behandle de flygtninge, der kom, ordentligt, også økonomisk, sørge for, at de fik undervisning, sørge for, at de fik boliger osv. Der kunne have været et flertal sammen med Det Radikale Venstre, men Det Radikale Venstre stemte ikke for og gav udtryk for, at de ikke kunne støtte forslaget.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

En meget kort bemærkning til hr. Bernhard Baunsgaard.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vi har ikke stemt mod noget forslag på finansloven om at bedre forholdene, tværtimod. I øvrigt vil jeg gøre opmærksom på, at hr. Ole Espersen nu benytter det gamle trick. Jeg talte udtrykkelig om den umenneskelige administration, der finder sted, og sagde, at den ville vi have forhindret, hvorpå hr. Ole Espersen giver sig til at tale om penge. Det drejer sig om behandlingen, overholdelsen af menneskerettighederne også over for flygtninge, selv om de ikke er danske statsborgere.

Grethe Fenger Møller (KF):

Danmark har vedstået – og hvis det står til Det Konservative Folkeparti, skal vi også fortsat vedstå – de forpligtelser, vi har påtaget os ved at tilslutte os Flygtningekonventionen af 1951.

Det er Det Konservative Folkepartis klare opfattelse, at vi med den stramning af flygtningeloven, som fandt sted i 1986, og som regeringen, Socialdemokratiet og Fremskridtspartiet gennemførte, har sikret, at Danmark både lever op til sine forpligtelser i henhold til internationale konventioner og samtidig er i stand til at sikre, at de mennesker, der får opholdstilladelse i Danmark, kan bydes nogle menneskeværdige forhold.

Hermed har jeg også taget hul på, hvad den konservative folketingsgruppe især lægger vægt på i dansk flygtningepolitik, nemlig for

det første at vi overholder Genèvekonventionen, for det andet at vi har en humanitær holdning til folk, der står uden beskyttelse og står ved vore grænser, og for det tredje, at vi modtager flygtninge i et sådant antal, at vi er i stand til at behandle dem på en ansvarlig og ordentlig måde.

Det var regeringen, der tog initiativ til en stramning af flygtningeloven af 1983, og dermed erkendte vi, at flygtningeloven, som blev gennemført i 1983, ikke levede op til de målsætninger, som en konservativ, humanitær flygtningepolitik står for. Vi kunne ikke klare at have så mange flygtninge, og vi havde heller ikke nogen garanti for, at alle de flygtninge, som vi tog imod, fordi der kom så mange, opfyldte lovens regler for at kunne modtage asyl.

Vi tager ansvaret for den stramning af flygtningeloven, som er gennemført, men jeg mener ikke, det er vores opgave eller vores politik at præsentere befolkningen for lette holdninger, nemme løsninger, firkantede formuleringer på flygtningeområdet. Vi vil ikke som et ansvarligt parti opføre os på en så firkantet måde. Jeg mener, at de lette holdninger meget vel kan komme til at gå i befolkningen, hvis vi ikke tilbyder de flygtninge, der kommer hertil, acceptable og ordentlige livsvilkår.

Jeg mener, det er helt afgørende, at vi kommer til at føre en aktiv integrationspolitik. Det er væsentligt, at de mennesker, der kommer hertil og får asyl, lærer vort sprog, lærer de spilleregler, der gælder i det demokratiske danske samfund, lærer, hvordan man bliver uddannet, hvordan man får beskæftigelse i Danmark, og at de lærer noget om, hvordan vi ønsker at behandle mænd og kvinder på lige fod.

Vi ved, at der er mange problemer forbundet med integrationen, men jeg mener, det er afgørende at sige, at det, man skal lægge vægt på, er at kunne tilegne sig sprog, at ville uddanne sig, at ville arbejde, hvis man bor her i landet, mens jeg ikke kan se, det er vores opgave som politikere eller som befolkning at diktere klædedragt eller religion, for heller ikke vi, der er født i Danmark, vil acceptere eller bryde os om, at andre blander sig i, hvordan vi klæder os, hvordan vi tilbringer vores fritid, eller hvordan vi dyrker vores religion. Hvem man beder til, er efter min opfattelse en privat sag, men vi må kræve, at man derimod interesserer sig for det danske samfund og ønsker at blive integreret i det.